

Posada vedoucího bakalářské práce:

Michaela Heřtusová

Skauting a příroda

Michaela Heřtusová si k bakalářské práci vybrala zajímavé téma zabývající se skautingem a přírodou. Práce rozsahem odpovídá požadavkům na bakalářskou práci, nicméně na první poled zarazí chybějící číslování stránek.

Autorka vypracovala bakalářskou práci zcela samostatně, a to až do té míry, že po úvodní konzultaci jsem ji četl až po jejím odevzdání. Riziko samostatnosti se v práci projevilo, a ta má řadu nedostatků.

Práce má klasickou strukturu, po úvodu následují části teoretická, metodologická a empirická a nakonec závěr. V úvodu autorka seznamuje s důvody volby tématu a s cílem práce, kterým je zjistit jaké faktory ovlivňují obsah programu skautského oddílu v Líbeznicích, a jakou roli v tom má příroda.

V teoretické části autorka stručně představuje skauting, jeho základní principy, jeho symboliku poslání, organizaci Junák, a historii skautingu ve světě a v Čechách. Struktura této kapitoly mi přijde trochu nelogická, když historie je až nakonec a spíše bych očekával, že se začne od toho nejobecnějšího, tedy od toho kdy, jak a proč skauting vznikl. A troche mi tam chybí i zasazení skautingu do širšího historického a společenského kontextu. V jaké době vznikal, a na co třeba reagoval.

Co mi v teoretické práci však rozhodně chybí, je nějaké pojednání o tom, co je to vůbec příroda. Pokud autorka má přírodu v názvu a jejím cílem je zjistit vztah skautingu a přírody nelze to dělat bez toho, aby autorka předestřela co pro ni znamená příroda. Příroda není cosi samozřejmého a neproblematicky daného, ale existují různá sociální pojetí přírody. Bez toho aby to autorka reflektovala, lze jen těžko analyzovat vztah skautingu a přírody.

Po teoretické následuje část metodologická, která je na lepší úrovni. Autorka v ní prokázala, že si osvojila základy kvalitativního výzkumu, tedy provádění a analýzu rozhovorů. Není mi ale jasné, proč nepoužila i zúčastněné pozorování. Jakožto členka zkoumaného skautského oddílu mohla využít nejen předporozumění (které se do práce zcela jistě promítlo, a které autorka nějak příliš nereflektuje) a hlavně mohlo dát práci další rozměr. Takhle se autorka musí spoléhat jen na to, co ji respondenti řeknou.

Empirická část je zpočátku hodně popisná. Autorka i na základě získaných materiálů, které dobře využívá, popisuje fungování oddílů. Jejich složení, jak často se scházejí, jak dlouho trvají schůzku, apod. Místy autorka přináší zajímavá zjištění, na druhou stranu někdy až banálním zjištěním autorka dává příliš prostoru a opakovaně je cituje (např. v kapitole 4.2.2.1. na třetí straně po jejím začátku - bez číslování stránek nelze blíže specifikovat). V empirické části se podle mne projevuje nedostatek z části teoretické. Tím že se autorka „nevybavila“ žádnou sociální teorií, či přístupem, nemá čím získaná data interpretovat a tak zůstává u popisnosti, bez větší analýzy. To se ostatně pak projevuje i v závěru, kde autorka shrnuje svá zjištění, která jsou velice nepřekvapivá. Faktory, které ovlivňují program skautského oddílu jsou nepřekvapivě věk, počasí a roční období. Dozvíme se, že důležitou roli hraje i vztah k přírodě, ale již se nedozvíme k jaké přírodě, respektive co si kdo pod tou přírodou vůbec představuje.

Celkové hodnocení:

Bakalářská práce Michaley Heřtusové je psaná kultivovaným jazykem, autorka prokázala, že si osvojila základy kvalitativního výzkumu - provádění a analýzu rozhovorů a akademické práce (citace či práce s literaturou). Práce má ale celou řadu nedostatků a to jak po formální stránce (chybí číslování stránek), tak i po obsahové. A to jak v teoretické části, kde se autorka dostatečně „nevybavila“ pro následující analýzu (např. chybí rešerše, či zamyšlení co je to příroda). V

důsledku toho jsou zjištění autorky poněkud nepřekvapivá a banální. Práce je na hraně obhajitelnosti, přesto si ale myslím, že autorka prokázala, že si základy akademické práce osvojila, a proto práci doporučuji k obajobě a hodnotím ji **dobře**.

V Praze, 12. září 2015

Mgr et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.